

ΕΣΤΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΛΑ
ΑΛΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.

ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

1886

[ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ]

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 5 - ΔΕΔΕΜΕΝΟΣ ΔΡ. 8

N. A. G.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μαγροπούλη
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΛΑ

ΑΘΗΝΗΣ

Ε. ΚΑΣΔΟΝΗΣ, ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Γραφείον της Έστιας: Έπι της οδού Σκαδίου, αριθ. 32.

1886

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΚΑ'

Συνδρομή ἑτησίως: Ἐν Ἑλλάδι ρρ. 12, ἐν ἑλλοδακῇ ρρ. 20 — Ἀπὸ ἑξωτερικοῦ ἔρχονται ἀπὸ Ἰ. Ξανθοῦ. Ἰακόν. ἔτους καὶ εἴτε ἑτήσιος. — Ἐπιπέδον ἀποθ. Ὁδὸς Σταδίου 82.

13 Ἀπριλίου 1886

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ)

(Μετάφρ. Α. Π. Κουρτίδου.)

Γ'.

Αἱ ἰδέαι τοῦ Ἐρσεβον.

Τὴν πρῶτην τῆς ἐπαύριον ὁ ἰατρός Σβαρευγκρόνα εἶχεν ἤδη γευματίσῃ μετὰ λεπτομερῆ ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐργαστασίου, ὅτε εἶδεν εἰσερχόμενον ἄνθρωπον τινα, ὃν ἰδυσκολεύθη κατ' ἀρχὰς ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς τὸν Ἐρσεβον.

Ὁ ἄλιεύς τὴν ἑορτάσιμόν του φορῶν ἐνδυμασίαν, τὸ κεντημένον ἐσωκάρδιόν του, τὴν μηλιωτήν, τὸν ὑψηλὸν καὶ στενὸν πῖλον αὐτοῦ ἦτο λίαν διάφορος τοῦ ὑπὸ τὴν ἐργατικὴν στολήν Ἐρσεβον. Ἀλλ' ἔτι μᾶλλον παρήλλασεν αὐτὸν ἡ βαθεῖα θλίψις καὶ ταπείνωσις ἣν ἐξέφραζεν ἡ μορφή του. Εἶχεν ἐρυθροὺς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐφαινετο δὲ ὡς μὴ κοιμηθεὶς καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Τοῦτο δὲ πράγματι εἶχε συμβῆ. Ὁ Ἐρσεβον, ἐν οὐδέποτε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶχεν ἐπιελάχιστον τύψη ἢ συναιδήσας του, διήλθεν ἐπὶ τῆς βυρσίνης κλινιστρωματῆς του θλιβερωτάτας ὥρας. Περὶ τὴν αὐγὴν διήμειψε λίαν ὀδυνηρὰς σκέψεις μετὰ τῆς Κατρίνας, ἣτις ὁμοίως δὲν ἠδυνήθη νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς.

— Γυναίκα, συλλογιούμαι αὐτὸ ποῦ μὰς εἶπε ὁ ἰατρός! ἀνέκραξε μετὰ πολὺ ὠρον ἀύπνιον.

— Κ' ἐγὼ αὐτὸ ἔχω 'ς τὸ νοῦ μου ἀπὸ τὴν στιγμήν ποῦ ἔφυγε ἡ ἀπῆντησεν ἡ Κατρίνα.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι νᾶχη κᾶπως δίκαιο καὶ πῶς, χωρὶς νὰ τὸ νοιώσωμε, μονάχα τὸν ἐκυτόμας συλλογισθήκαμε! Σεύρομε ἂν τοῦ παιδιοῦ δὲν τοῦ πέφτει νὰ πάρῃ καμμία μεγάλη κληρονομία καὶ τὴν ἔχασε ἐξ αἰτίας μας; Σεύρομε δώδεκα χρόνια πῶρα ἂν δὲν τὸ κλαίουν οἱ ἐδικοί του; καὶ, θαρρῶ, μὲ τὸ δίκαιόν τους εἰμποροῦν νὰ μὰς κατηγορήσουν πῶς δὲν ἐφροντίσαμε διόλου νὰ τοὺς εἰρωμεν διὰ νὰ τοὺς δώσωμεν τὸ παιδί!

— Κ' ἐγὼ ἴσα ἴσα αὐτὰ λέγω μέσα μου, ἀπεκρίθη στεναζουσα ἡ ἀγαθὴ γυνή. Ἄν ζῆ ἡ καυμένη ἡ μάνα του, τί μαῦρος καυμός θὰ τὴν ἔβρῃ νὰ νομίσῃ πνιγμένο τὸ παιδάκι τῆς!.. Βάνω τὸν

ἐκυτό μου εἰς τὴν θέσι τῆς καὶ φαντάζομαι μίαν στιγμὴν πῶς ἔχασαμε τὸν Ὀθωνά μας!.. Ὅθ' ἤμουν ἀπαρηγόρητη!..

— Διὰ τὴν μάνα δὲν μὲ νοιάζει τόσο, διότι, καθὼς φαίνεται, ἀπέθανε, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐρσεβον, μετὰ στιγμὴν διακοπεῖται ὑπὸ νέων στεναγμῶν ἀμφοτέρων. Εἰμπορεῖς νὰ πιστεύσῃς πῶς ἓνα παιδί 'ς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν ἐταξείδευε χωρὶς τὴν μάνα του, καὶ πῶς ἂν ἐζούσε αὐτὴ θάφινε νὰ τὸ δέσουν ἐπάνω εἰς ἓνα σωσίβιον καὶ νὰ τὸ πετάξουν εἰς τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ;

— Αὐτὰ ποῦ λέγεις εἶνε σωστά... μὰ ποῖς ξεύρει πάλι;... εἰμπορεῖ νὰ ἐγλύτωσε καὶ αὐτὴ, νᾶγινε κανένα θαύμα!..

— Ἐνα ἄλλο, θὰ μοῦ πῆς, εἰμπορεῖ νὰ τῆς τᾶρπαξῇ τὸ παιδί! Κᾶποτε κᾶποτε μούρχεται καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα, εἶπεν ὁ Ἐρσεβον. Ποῖός μὰς λέγει ὅτι ἄλλοι ἄνθρωποι δὲν εἶχαν συμφέρον νὰ πνίξουν τὸ παιδί;... Ἄφ' αὐ τᾶρριψάν 'ς τὸν ὠκεανὸ ἐπάνω 'ς ἓνα σωσίβιον δια πλέον κᾶνεις τὰ βάζει μὲ τὸν νοῦν του... Μὰ ἂν εἶνε κᾶτι τέτοιο πράγμα, θὰ εἶπῃ πῶς ἡμεῖς ἐγενήκαμε συνεργοὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἐγκλημα, πῶς τοῦ; ἐβοήθησαμε νὰ τὸ βγάλουν πέρα!.. Εἶνε τρομερὸ νὰ τὸ συλλογισθῇ κανεὶς μονάχα!..

— Κ' ἡμεῖς ἐθαρροῦσαμε πῶς ἐκάναμε καλοσύνην ποῦ τὸ ἐκρατήσαμε διὰ παιδί μας τὸ κακόμοιρο;

— Ὅτι εἶνε φῶς φανερόν, πῶς δὲν τὸ ἐκάμαμε μὲ κανὸν σκοπόν. Τὸ ἐμεγαλώσαμεν, τὸ ἀναθρήψαμε ὅπως καλλίτερα εἰμπορούσαμεν! Καὶ ὅμως ἐφεθήκαμε ἀσυλλόγιστα, καὶ τὸ παιδί ἔχει δίκαιο νὰ μὰς κατηγορήσῃ μίαν ἡμέραν!..

— Ὅσο γι' αὐτὸ δὲν εἶνε φόβος, καὶ μὴ σὲ νοιάζει! Μὰ δὲν σοῦ φθάνει, θαρρεῖς, νᾶχῃς μέσα σου κᾶτι νὰ σοῦ λέγῃ πῶς δὲν ἐφέρθηκες καλά;

— Ὡς τόσο, παράξον! τὸ ἴδιον πράγμα ἄμα τὸ βλέπῃς ἀπὸ ἄλλη μερὴ νὰ φαίνεται τόσο ἀλλοίωτικο!.. Ποῦ νὰ τὸ ξεύρω ἐγὼ ὁ κακόμοιρος!.. Καὶ ἔφθασαν δύο τρεῖς λόγια μονάχα τοῦ ἰατροῦ νὰ μὰς κάνουν τὸ μυαλό ἄνω κάτω.

Ὅπως συνδιαλέγοντο οἱ δύο σύζυγοι.

Ἄποτίλεσμα δὲ τῆς διαμιθεῖς τῶν νυκτερινῶν τούτων σκέψεων ὑπῆρξεν ὅτι ὁ Ἐρσεβον μετέβη νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἰατρὸν Σβαρευγκρόνα

ικανός περιφρονητικός. Ούτε η οικονομία δε έδειξε θερμών ενθουσιασμών προς τον νέον νεοσύλληκτον, ον τή είχε κομίσθ η Ιατρός.

— Ιατρέ μου, είπεν οίονει άσφάλλυσσα έν ή άνήχτετο τήν κλίμακα, είμπορώ νά σάς έρωτήσω τί παιδί έν' αυτό, πού έρέρατε μαζί σας;

— Βεβαίως, άπεκρίθη η Ιατρός, και θα σάς τό είπω έν έκτάσει, κυρία Κρέτα, μήν άνησυχείτε! .

'Αλλ' έπί του παρόντος προτιμώ νά δειπνήσωμεν.

Έν τώ μάτσο, ή έστιατορία ή τράπεζα άνεμενεν έστρωμένη τά κρύσταλλα και αι σόφρες ήσαν παρατεθειμένα έπί λευκής έπιτραπέζιου όθόνης. Τοιαύτην πολυτέλειαν ούδέ νά φαντασθή καν ή δύνατο ή Έρικ, διότι αι έπιτραπέζιοι όθόνας είσιν άγνωστοι παρά τοίς χωρικοίς τής Νορθηγίας· μόλις πρό μικρού είχαν γίνη γνωστά εις αυτούς τά πινάκια· πλείστοι δε τών χωρικών έσθιοσιν είσέτι τούς ίχθύς αύτών έπί στρογγύλων τεμαχίων μέλανος άρτου, τοϋθ' όπερ, ως είκός, δέν μειοί ούδ' αμώς τήν όρεξίν των. Έδίδετο λοιπόν νά προσκληθθ ή επανειλημμένος υπό του Ιατροϋ ή Έρικ όπως άποφασιση νά καθήσθ εις τήν τράπεζαν, τό σκαίον· δε τών κινήσεων αύτου έπέσπασε πλείστα είρωνικάτα βλέμματα τής φρόκας (δουλοπόνη) Κάζας. 'Αλλ' οι δαιτυμόνες είχαν όρεξιν και τό γεϋμα εξηκολούθησε ζωηρόν. Τάς σόφρας διεθέξαντο ιδέσματα, τά όποια θα κατετρόμαζον πάντα άλλον στόμαχον, διότι ήρουν νά κορέσωσι λόχον όλον πεζικού μετά πορείαν είκοσι όκτώ χιλιομέτρων, ήσαν δε ταύτα: ίχθυόζωμος, χήν παραγεμισμένος μέ κάστανα, βόειον κρέας υπό σωρού λαχανικών περικυκλούμενον, άφθονα γεώμηλα, δωδεκάς βραστών ώδων, πουσίγχι μέ σταφίδας, κτλ.

[Έπεται συνέχεια]

ΑΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Συγγραφείς τής Ρώσσης, ως φαίνεται, τό γένος έδημοσίευσε νεωστί έν τινι τών τελευταίων τευχών τής έν Παρίσις εκδομένης 'Επιστημονικής 'Επιθεωρήσεως αξιόλογον πραγματείαν περί των έν Ρωσσία θρησκευτικών αίρέσεων, ήν εξέληλνίζομεν ωςδε χάριν τών φιλομαθών αναγνωστών τής 'Εστίας. Ο συγγραφέας αύτης Ν. Γσάκνυ δέν άγαπή τήν διεξοδικήν τών πραγμάτων άφήγησιν, ούδέ εισέρχεται εις λεπτομερείας, αίτινες και άνωφελεις πολλάκις εινε και τούς αναγινώσκοντας συνήθως καταπονοϋσι· διεξερχόμενος όμως διά σαφούς λόγου τά κύρια τής υποθέσεως αύτου παρέχει άκριβθ είκόνα του ρωσικού λαοϋ, όστις καιπερ άδιάφορος καθ' όλου προς τήν θρησκείαν έχει πλείστα αίρέσεις παραδόξους και

άλλοκούτους. Κατά τον ειρημένον παρατηρητήν αίτιον του φαινομένου τούτου εινε ή προς τό χείρον έκπτώσις τής θρησκείας και ή ένεκα τής πολιτικής και οικονομικής καταστάσεως έκλυσις του λαοϋ. 'Απασα ή ιστορία τής Ρωσσίας, λέγειούτος, άπ' αρχής άχρι σήμερα, ούδέν άλλο εινη ή άγων άδιάλειπτος και έπίμονος ένθεν μέν του λαοϋ άμυνομένου υπέρ τών άνέκαθεν έλευθέρων αύτου θεσμών, ένθεν δε τής πολιτείας και τής κυβερνήσεως, αίτινες ζητοϋσι νά επιβάλωσιν εις αύτον τοϋς νόμους. Τεκμήριον τούτου πλην άλλων εινε, ότι πάσαι αι αίρέσεις, περι ών πρόκειται ένταϋθα, άρνούονται παντελώς ν' αναγνωρισωσι τό νϋν ύπάρχον σύστημα τής πολιτείας, τής κοινωνίας και τής οικογενείας. 'Η γη, λέγουσιν, εινε τό βασιλείον τής άμαρτίας και του σότους, τής ματαιότητος και τών θλίψεων. Έντεϋθεν δε γεννάται ή έπιθυμία τών εγκαταλείποντων τήν γήν ταύτην χάριν κόσμου μυστηριώδους και άγνωστού, ένθα οϋτε άμαρτία ύπάρχουσιν, οϋτε θλίψεις, οϋτε άνάγκαι.

Ένθεν μέν ή καθικρεσία και τό κράτος τών ισχυρών, ένθεν δε ή άθλιότης και ή ένδεια τών ύποταγμένων προξενούσιν άπαυστον νευρικήν ταραχήν εις τον άμαθ ή και δεισιδαίμονα τούτον λαόν, όστις προσάπτει πάσας τας συμφοράς εις τήν όργήν του Θεοϋ, του κολάζοντος τοϋς ανθρώπους διά τας άμαρτίας αύτων. Συμφορά τις άπροσδόκητος, οίον έπιδημία, πείνα, κομήτης, πάντα προξενούσι πανικόν εις τό άμαθ ής τούτο πλήθος. 'Η δυστυχία δε, ή τρόμος και ή περί τής αύρου άβεβαιότητος συνετάραξαν τοσοϋτον τό νευρικόν σύστημα του λαοϋ, ώστε τά ύστερικά πάθη εινε συχνότατα. Πολλάκις άνδρες και γυναίκες βοδσιν ως δαιμονοόπληκτοι, καταλαμβάνονται υπό λυγγός, τυπτοϋσιν έαυτούς χαμαί, αναγγέλλουσι τήν συντέλειαν του κόσμου, εγκαταλείπουσι τας πόλεις και τοϋς άγρους και φεύγουσιν εις τοϋς δρυμούς. Έν τή έρημιά δε ταύτη ή φαντασία αύτων παριστά τήν έλευσιν του 'Αντιχρίστου και ύπαγορεύει τήν άνάγκην τής ψυχικής αύτων σωτηρίας. «Έν τώ κόσμω τούτω, λέγουσι, βασιλεύει ή 'Αντιχρίστος Σατανά, όστις διεφθέρει σύμπασαν τήν ανθρωπότητα. Οϋτος επικρατεί τής συνειδήσεως τών ανθρώπων και δεσπόζει τών πάντων. Βίνε μάταιος ή άγων προς τήν άκαταγώνιστον ταύτην δύναμιν του κακοϋ. Ο μόνος δε τρόπος σωτηρίας εινε ή άφυγη πάντων τών κοινωνικών δεσμών και καθήκόντων, παντός συλλήθδην ό τι φέρει τήν διabolικήν σφραγίδα του 'Αντιχρίστου.»

Η άκριβθς άποκάλυψις τών ρωσικών τούτων αίρέσεων εινε δυσχερεστάτη ένεκα του μυστηρίου, δι' οϋ περιβάλλονται οι θιασώται αύτων· να κρύπτωσι τον βίον αύτων και τά δόγματα. Πολλά τούτων άπαιτούσι παρά παντός νέου προσ-

ήλυτου όρκου, ότι εις οϋδένα οϋδέποτε θ' άποκαλύψη τι. 'Ιδού, παραδείγματα χάριν, ή τύπος του όρκου. «'Ομνϋ εις τήν ψυχήν μου, ότι θα ύπομείνω τήν μάστιγα, τό πυρ, τον πέλεκυν, τό κόπρον και πάσας τας βασάνους υπέρ τής ιερής ήμών θρησκείας και ότι εις οϋδένα θα είπω οϋδέ εις τον πατέρα μου ό τι και αν ίδω ή ακούσω.» 'Η ιδέα του 'Αντιχρίστου, ή άρνησις του νϋν κοινωνικού συστήματος και ή άσκητικός βίος εινε προφανώς τό κύριον, κοινόν και χαρακτηριστικόν γνώρισμα πασών τών θρησκευτικών αίρέσεων του ρωσικού λαοϋ, οίον τών φρηιάδων, τών άκραρησιαστών, τών αλάλων, τών σκιρητών και πολλών άλλων. 'Ωσαύτως ή άληθεια εινε συνηθέστατον φαινόμενον έν τή ιστορία του ρωσικού λαοϋ από τών παλαιών χρόνων έως σήμεραν. Πάσαι μέν οι έλευθεροι και άγριοι άπήρχοντο εις τοϋς δρυμούς και εις τας έρήμους πεδιάδας, καταλάμβανον νέους τόπους· να άποφύγωσι τον ζυγόν του νεοπζοϋς μοσχοβιτικού βασιλείου, τήν άμείλικτον αύτου δεσποτείαν και τοϋς άστήρους αύτου νόμους· μετά ταϋτα θ' έφευγον τήν δουλείαν και τήν τυραννίαν τών γεωπόρων· σήμεραν δε φεύγουσι τοϋς φόρους, τήν στρατείαν, τοϋς διωγμούς τής αστυνομίας και τήν ένδειαν. 'Η βροπή αύτη προς τήν άληθειαν εινε, ως φαίνεται, άρχαιοτάτη και πατροπαράδοτος παρά τοίς Ρωσσίς, οίτινες εις αύτην μόνον καταφεύγουσιν όπως άπαλλαγώσι τών δεινών και τών κακώσεων.

Δέν εινε λοιπόν παράδοξον, ότι μία τών μάλιστα διαδεδομένων αίρέσεων εινε ή των φυγάδων, ύνομασθεϊσα οϋτω, διότι πάντες οι ζηλωται αύτης φεύγουσι τά υπό τής πολιτείας, τής κοινωνίας και τής οικογενείας ύπαγορευόμενα καθήκοντα. 'Η αίρεσις αύτη εινε τοσοϋτω μάλλον αξία λόγου και σπουδής, όσα μάλλον περιλαμβάνει έν έαυτῇ τά κύρια γνωρίσματα τών πλείστων άλλων αίρέσεων και δύναται νά χρησιμεύσθ ως πρότυπον παραδειγμα όλων.

Οι σύσκειοι δρυμοί και αι άχανείς πεδιάδες τής Ρωσσίας παρέχουσι πολλήν εύκολίαν εις τήν άληθειαν. Ο άθυμος ή υπό βαρείας έργασίας καταπεπονημένος, ή υπό τών έπαχθών φόρων βεβαρημένος, ή υπό οικιακών ταραχών και ήθιδών βαρυθυμών και ή υπό πλείστων ήθικών ζητημάτων κατατρυχόμενος εγκαταλείπει τέλος τά πάντα και καταφεύγει εις δρυμόν, ένθα οϋδεις δύναται νά εύρη αύτον. Ένταϋθα δε μόνος και έρημος νομίζει, ότι άπίσεισε τήν δουλείαν, παραδίδει έαυτόν εις τήν θεωρίαν και εις τήν σέψιν, ζητεί νά λύσθ τά περι ζωής και θανάτου προβλήματα, περιπλανάται ασκόπως, εύρίσκει άλλους δυστυχεις φεύγοντας ύσαύτως τήν κοινωνίαν, εις οϋς μεταδίδει τας ιδέας αύτου και τά διανοήματα. Οϋτω κατὰ μικρόν γενιών-

ται συστήματα άληθών, άνεστίων, άέργων, άσίκων, οίτινες φεύγουσι πάντα τά κοινωνικά καθήκοντα. 'Η άχανής αυτοκρατορία τής Ρωσσίας εινε ή κατοικία αύτων από τών προσβορειών άβάτων δρυμών και έλωδών πεδιάδων μέχρι τών προς άνατολάς έρήμων στεππών και τών μεσημβρινών καυματωδών πεδιάδων.

'Ενιαχοϋ ύπάρχουσι συστήματα τοιούτων άληθών έχόντων μόνιμον οίκησιν, οίτινες δύνανται νά παρέχωσιν άσυλον εις τοϋς όδοιποροϋντας έταιρους, νά σφύζωσιν αυτούς εκ του άστυνομικού διωγμοϋ και νά μεταφέρωσιν αυτούς ένθέδε εκείσε. Ένεκα δε τούτου τά οικήματα τών αίρετιστών εινε κατ' ιδιάζουσάν τινα άρχιτεκτονικήν κατεσκευασμένα, οίον σύγκεινται εξ άναριθμητών θυρών και πλείστων δωματίων έχόντων ύπόγειον διάδον προς άλληλα, προς τήν πεδιάδα και προς τον δρυμόν. Οικία τις, λόγου χάριν, ήτο οίονει λαβύρινθος δωματίων και συρίγγων ή ύπογείων διάδων· επί τινος τών τοίχων αύτης ύπήρχε θήκη τις περιέχουσα σκεϋη τραπέζης ή αστυνομία άφαιρέσασά ποτε σανίδα εξ αύτης είδεν όπτην άγούσαν εις εύρύχωρον ύπόγειον δωμάτιον, όπερ διά μακράς τινος σύριγγος είχε διάδον προς τον δρυμόν.

Η αίρεσις των φυγάδων έλαβεν, ως φαίνεται, άρχήν έν τέλει του προηγουμένου αϊώνος· μόλις όμως από τριάκοντα έτών ειναί γνωστή. Αύτη δέχεται έν έαυτῇ άδιακρίτως πάντα, οίον χωρικούς, στρατιώτας, καταδικους, ληστας και άλλους τοιούτους. Οι πρώτον μουόμενοι όφείλουσι νά εξαφανίζωσι τά διαβατήρια αύτων ή τά έγγραφα τά μαρτυροϋντα τό έπιτήδεμα αύτων, ως έργα σατανικά· ύσαύτως δε λαμβάνουσι νέον βάπτισμα, οϋτινος ή τελετή γίνεται ωςδε· επί ποταμοϋ τινος τίθενται έν είδει τετραγώνου σανίδες, επ' ών ή νεόφυτος καταγεγυμνωμένος έσταται μεταξύ τών δύο αύτου άναδύχων έχων τό πρόσωπον προς άνατολάς· μετά ταϋτα ή άρχηγός αναγινώσκει προσευχάς, έν αις καταρτάται τον Σατανάν και τήν εκκλησιαστικήν και κοσμικήν εξουσίαν, σπίζει τό διαβατήριον του νεόφυτου ως σύμβολον τής ρήξεως προς ατήν εξουσίαν του κόσμου τούτου· και βαπτίζει αύτον εις τό ύδωρ. Μετά δε τήν τελετήν ταύτην ή νεόφυτος λαμβάνει νέον όνομα, ένδύεται μακρόν λευκόν ήμάτιον, ύποβάλλεται εις μακράν νηστείαν και όμνυει νά μη ύπακούσθ μήτε εις τήν θρησκευτικήν μήτε εις τήν κοσμικήν εξουσίαν, διότι άμφότεραι εινε έργα του Σατανά, νά νομίζθ δε πάντας τοϋς έν τῇ κοινωνία θεράποντας του Σατανά, νά μη λάβθ ποτέ διαβατήριον, νά μη τελθ φόρους μηδε κοινωνικήν τινα λειτουργίαν, νά μη έχθ μόνιμον οίκησιν και νά ζῇ από άληθείας και επαιτείας.

Τά κύρια δόγματα τής αίρέσεως ταύτης, άτινα πώς νέος μύστης ή άσεβθς όφείλει νά γι-

Η ΕΝ ΛΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἐν ἔτει 1836 28 Αὐγούστου ἐδημοσιεύετο ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως διάταγμα περὶ ἐγκρίσεως συστάσεως Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας, ὑπογεγραμμένον ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως Ὁθωνος, ἀπόντος τότε εἰς τὴν Εὐρώπην, ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συγκειμένου ἐκ τῶν Ἀρμανσπέργ, Γ. Ρίζου, Σιάλτς, Δρ. Μανσόλα, Ἀ. Γ. Κριεζῆ καὶ Γ. Λασσάνη, δι' οὗ ἀνεκρίνετο ἡ συστάσις τότε Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας πρὸς πρόδον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδύσεως τοῦ λαοῦ, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Γ. Κουντουριώτου. Συνεδημοσιεύετο δὲ μετὰ τοῦ διατάγματος καὶ ὁ διοργανισμὸς τῆς εἰρημένης ἐταιρίας συγκείμενος ἐκ 36 ἄρθρων, ἔχων χρονολογίαν 26 Ἰουλίου 1836.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου διατάγματος μέχρι τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καὶ δὴ ὠρισμένως μέχρι τῆς 28 Αὐγούστου, συμπληροῦται πλήρως ἡ πεντηκονταετηρίς τοῦ φιλεκπαιδευτικοῦ αὐτοῦ καθιδρύματος, ὅπερ διαρκῶς καθ' ὅλον τὸ μακρὸν αὐτὸ διάστημα λειτουργοῦν ὑπέρξεν ἀνεκτιμητῶν ὠφελειῶν πρόξενον εἰς τὴν ἐκπαιδύσειν τοῦ γυναικείου φύλου, οὐ μόνον τῆς ἐλευθέρας, ἀλλὰ καὶ τῆς δούλης Ἑλλάδος, καὶ τῶν εἰς διάφορα κράτη ὁμογενῶν.

Ἡ ἱστορία τῆς ἐταιρίας ταύτης ἀπὸ τῆς πρώτης ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐν εὐτελεῖ οἰκίῳ, εἰς ὃ προσεκάλετον εἰς διδασκαλίαν κοράσια, μέχρι σήμερον, ὅτε λειτουργεῖ ἐν μεγαλοπρεπεῖ μεγάρῳ, ὅπερ ἤγειρεν ἡ φιλογένη τοῦ κοιδίμου Ἀρσάκη, καὶ τοῦ ἠποίου τὸ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον ἐξετέλεσεν ὁ πέρυσιν ἀποθανὼν Δυσάνδρος Κουταντζόγλου, εἶνε βεβαίως περίεργος καὶ διδακτικῆ. Τίνες ἦσαν οἱ πρῶτοι ἰδρυταί, τίνες οἱ ἀρχικοί πόροι, ποῖαι μεταρρυθμίσεις καὶ βελτιώσεις ἐπῆλθον εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἰδρύματος καὶ τὴν ἐκπαιδεύσειν καὶ τὰς μεθόδους τῆς διδασκαλίας, πῶς ἐπετεύχθησαν, τίνες ἐπέτυχον, τίνες μὴ, ἵποια ἢ κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα στατιστικῆ τῶν μαθητηρίων κατ' ἔτος, ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων κατὰ βαθμούς τῶν ἐξερχομένων, ἵποια αἱ μετὰ τῆς πολιτείας σχέσεις τῆς ἐταιρίας, ἵποια αἱ μετὰ τὴν ξένων ἠμοσίων ἰδρυμάτων ἐν Εὐρώπῃ, ποῖα ἡ περιουσία, ποῖοι οἱ κατὰ καιροὺς σύμβουλοι, ποῖα σχολεῖα συντήρησεν ἢ καὶ συντηρεῖ ἰδίως δαπάναις, ποῖοι τέλος οἱ ἀφανεῖς ἐκεῖνοι κόποι καὶ αἱ φροντίδες τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες συνετέλεσαν ἐν πάσῃ ἀφιλοκερδίᾳ εἰς τὴν πρόδον καὶ βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδύσεως τῶν ἑλληνίδων, ὡς ἀγαθοὶ πατέρες ὑπὲρ τῶν ἰδίων θυγατέρων φροντίζοντες;

Τὴν ἱστορίαν ταύτην ἀναμένομεν ὅσον οὐπίω,

διότι ὡς μανθάνομεν τὸ νέον Συμβούλιον ἀπεφάσισε διὰ πανηγύρεως ἐκτόκτου νὰ πανηγυρίσῃ τὴν πεντηκονταετηρίδα ὅσον οἶόν τε μεγαλοπρεπῶς καὶ σεμνῶς, ὅτε καὶ ἐκθέσεις θέλουσι δημοσιεῖσθαι, καὶ λόγοι ἐκφωνηθῆναι, καὶ μετὰ τὸν εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς συνδρομητὰς καὶ τοὺς εὐεργέτας ἀπονεμηθῆναι, χάριν τῆς πεντηκονταετηρίδος.

Ἡ «Ἐστία» κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πανηγύρεως δὲν θέλει καθυστερήσει καὶ αὕτη εἰς σχετικὰς περὶ τοῦ καταστήματος δημοσιεύσεις, ἥδη δὲ μόνον δημοσιεύομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν, ἢ μᾶλλον χάριν τῶν ἀναγνωστριάων, τινὰς πληροφορίας στατιστικὰς τοῦ λήξαντος ἔτους 1885, περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ αὐτοῦ καθιδρύματος, ἀρῶμενοι ταύτας ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ὑπεβληθείσης ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς ἐταιρίας τῇ 26 Ἰανουαρίου 1886 ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἀλεξ. Ἀντωνιάδου γραμματέως τῆς Φιλεκπ. Ἐταιρίας.

Ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρία διαιτρεῖ 4 διδασκαλεῖα ἠγλῶν μετὰ ἰδίων προτύπων προηρηθέντων εἰς ἑκάστον αὐτῶν ἐν Ἀθήναις: 1) τὸ Ἀρσάκειον ἰδιαιτέρον ἐσωτερικῶν μαθητηρίων διδασκαλεῖον καὶ πρότυπον. 2) τὸ διδασκαλεῖον διὰ τὰς ἐξωτερικὰς μαθητρίδας, διπλοῦν, καθ' ἕνα ἐκάστη τάξις ἕνεκα τῆς πληθῆος τῶν μαθητηρίων περιλαμβάνει δύο τμήματα κεχωρισμένα διδασκόμενα ὑπὸ ἰδίων διδασκάλων. 3) τὸ ἐν Κερκύρᾳ παρναγωγεῖον καὶ διδασκαλεῖον ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν μαθητηρίων. 4) τὸ νηπιαγωγεῖον. Διαιτρεῖ δὲ προσέτι ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν 4 σχολεῖα εἰς τοὺς ἀλθοναγώσσους δήμους Ἐλευσίνος, Γαυρίου Ἀνδρου, Στύρων Εὐβοίας καὶ Μενιδίου δήμου Ἀχαρνῶν, πρὸς τοῦτοις δὲ ἑλληνικῶν καὶ προκαταρκτικῶν σχολείων ἐν Χαταχόβῃ τῆς Ἀλθονικῆς πατρίδος τοῦ κοιδίμου Ἀρσάκη.

Ἐν πᾶσι τοῦτοις τοῖς σχολείοις διδάσκουσι καθηγηταὶ καὶ διδασκάλισσαι ὑπὲρ τοὺς 100, φοιτῶσι δὲ εἰς αὐτὰ ὑπὲρ τὰς 2,000 μαθητρίαι καὶ μαθηταί.

Εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου προσῆλθον ἐν Ἀθήναις μὲν μαθητρίαι 105, ἐν Κερκύρᾳ δὲ 14· ἐκ τούτων ἀνεκρούθησαν διδασκάλισσαι 26 Α' τάξεως μὲ βῆθμόν ἄριστα, 46 Β' τάξεως μὲ βῆθμόν ἱκαν καλῶς, 31 Γ' τάξεως μὲ βῆθμόν καλῶς, καὶ 2 παρεπίμφοθησαν εἰς νῆαν ἐξετάσειν. Ἐν Κερκύρᾳ δὲ προσῆλθον δι' ἐξετάσεις πτυχίου 14, ἐξ ὧν 6 ἔλαβον Α' τάξιν πτυχίου μὲ βῆθμόν ἄριστα, 1 Β' ἱκαν καλῶς, καὶ 7 Γ' καλῶς.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν δὲ τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐν-

γράφησαν εἰς τὰ μαθητολόγια τῶν σχολείων τῆς Φιλεκπαιδ. Ἐταιρίας 1,950, ἦτοι εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις σχολεῖα 1,476 μαθητρίαι, ἐν Κερκύρᾳ 194, ἐν Ἐλευσίνῃ 120, ἐν Μενιδίῳ 63, ἐν Γαυρίῳ 35, ἐν Στύροις 45, καὶ ἐν Χαταχόβῃ 46.

Ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ ἐσωτερικῷ προτύπῳ καὶ διδασκαλεῖῳ τοῦ Ἀρσάκειου ἀποτελοῦμεν ἐκ τῶν 9 διδασκόντων 95 σύσαιτοι καὶ 89 ἡμιούσαιτοι. Ἐκ τούτων 7 εἶνε ὑπότροφοι τῆς ἐταιρίας, 19 ὑπότροφοι ἐκ τῶν τῶν τοκῶν τοῦ κληροδοτήματος Ἀρσάκη, αἱ λοιπαὶ δὲ 89 καταβάλλουσι διδάκτρα ὃ μὲν ὡς ὑπότροφοι τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, 6 ὡς ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξ ἐιδικῶν κληροδοτημάτων, αἱ λοιπαὶ δὲ 58 εἶνε ἰδιοσυντήρηται. Ὁ ἑλικὸς ἀριθμὸς μετὰ τῶν ἡμισυσταίων εἶνε 184.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διδασκαλεῖῳ ἀπαρτιζόμενῳ ἐκ 10 τάξεων, ἐκάστη τῶν ἠποίων ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο κεχωρισμένα τμήματα, φοιτῶσιν ἐξωτερικῶν μαθητηρίων 1,016, ἐξ ὧν 307 περιλαμβάνουσι αἱ 4 ἀνώτεροι τάξεις, 709 δ' αἰκκτώτεροι ἐξ εἰς ταύτας δὲ τὰς 1,016 συγκαταλέγονται καὶ αἱ παρκασκευαζόμεναι νὰ ὑποστῶσι τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις διὰ τὸ τρέχον ἔτος, 93 τὸν ἀριθμόν.

Εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον ἐνθα προσέρχονται κοράσια ἀπὸ 5—7 ἐτῶν ἡλικίας ἐνεγράφησαν 276, ἀλλὰ μόλις τὸ ἡμισυ προσέρχεται καθ' ἐκάστην.

Ἐν τῷ Παρναγωγείῳ καὶ Διδασκαλεῖῳ Κερκύρας ἐνεγράφησαν μαθητρίαι 197, ἐξ ὧν 81 εἰς τὰς 4 ἀνωτέρας τάξεις, 118 εἰς τὰς ἐξ τοῦ προτύπου, καὶ 15 εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον. Ἐκ τούτων 21 διαιτῶνται ὡς σύσαιτοι, ἐν αἷς 5 ὡς ὑπότροφοι τῆς ἐταιρίας, καὶ 18 ἡμισύσαιτοι. Ἐξωτερικῶν δ' ἐνεγράφησαν 155, ἐξ ὧν 20 φοιτῶσι δωρεάν· ἐνταῦθα δὲ πᾶσαι διδάσκονται ἀναμῆ μετὰ τῶν ἐσωτερικῶν.

Τὸ ἐν Χαταχόβῃ σχολεῖον εὐδοκίμει καὶ παρήγαγε καρπούς. Εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς θερινὰς προσῆλθον 18 μαθηταί τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἀπαρτιζόμενοι ἐκ 3 τάξεων, οἱ πλείστοι ὑπότροφοι ἐκ τῶν περιειρημένων χωρίων. Τὸ προκαταρκτικὸν δὲ σχολεῖον τῆς Χαταχόβης περιλαμβάνει 28 μαθητὰς. Ἡ πρόδος τοῦ σχολείου τούτου ἐκίνησε τὴν ἀμίλλαν τῶν συγχωρίων Ὁθωνικῶν πρὸς σύστασιν ἰδιαιτικοῦ σχολείου, οἵτινες ἐξήτησαν διὰ τῶν ἐφόρων τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου τὴν συνδρομὴν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας, τὸ δὲ διοικητικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν 10 λιρῶν ὀθωνικῶν, τὴν παραλαβὴν τῶν ἠποίων ἀνήγγειλαν διὰ φιλοφρόνων ἐνχαριστηρίων.

Πλὴν τῶν ἰδίων πόρων τῆς Ἐταιρίας, ἡ κυβέρνησις χορηγεῖ συνδρομὴν τακτικὴν 36—40,000 δραχμῶν, κατὰ τὸ τρέχον δ' ἔτος ἔλαβεν ἡ ἐταιρία καὶ 7,500 δραχμὰς, ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Νικολάου Κατινάκη.

Καίτοι πᾶσαι, ἐκτὸς τῶν ὑποτρόφων, αἱ ἐν τῇ Φιλεκπαιδευτικῇ Ἐταιρίᾳ φοιτῶσαι ὀφείλουσι νὰ καταβάλλουσι διδάκτρα καὶ τροφεία, πολλὰ εἰγένοντο αἰτήσεις τῆς δωρεάν παρασχῆς τούτων ἢ ἐλαττώσεως. Τὸ συμβούλιον πλήρως μὲν δωρεάν συσαιτίων οὐδεμιᾶ μαθητρίᾳ ἐχορήγησε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡλάττωσεν ὅμως πολλῶν τὰ τροφεία καὶ διδάκτρα, καὶ πλείστον ἀπέδωκε τὴν δωρεάν φοίτησιν εἰς τὰ ἐξωτερικὸν διδασκαλεῖον, ἄλλων μὲν μετὰ ἀρίστευσι ἐν διαγωνισμῷ, ἄλλων δὲ ἐπὶ τῇ ἠμολογουμένῃ ὀφρανίᾳ καὶ ἀπορίᾳ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ Συμβούλιον ἀπέδωκε τὴν μετὰ διαγωνισμὸν ἀποστολὴν εἰς Γερμανίαν δαπάνῃ τῆς ἐταιρίας δύο δασκονίδων ὅπως διδασκῶσι τὴν παιδαγωγίαν καὶ χρησιμεύσωσιν ἐπανερχόμενοι ὡς διευθύντραι τοῦ προτύπου.

Πρὸ πολλοῦ ἡ Συνέλευσις τῶν Ἐταίρων ἀποδεικνύουσα τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τοὺς ἰδρυτὰς καὶ διοικήσαντας κατὰ καιροὺς τὴν Φιλεκπ. Ἐταιρίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τοὺς προσενεγκόντας γενναίως προσφοράς φιλομούσους εὐεργέτας αὐτῆς, ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν μαρμαρινῶν στηλῶν ἐπὶ τῶν ἠποίων ν' ἀναγραφῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Τὸ δὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ προεργασίᾳ ἐορτῆ τῆς πεντηκονταετηρίδος, προέβη εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ μετ' ἀκριβεῖς ἐρεῖνας ἐν τοῖς ἀρχείοις τοὺς ἀνέγραψεν ἡδὴ χρυσοῖς γράμμασιν ἐπὶ τῶν ἐγεθεισῶν 2 μαρμαρινῶν πλακῶν ἐν τῇ διακοσμηθείσῃ εἰσόδῳ τοῦ Ἀρσάκειου, ἦτοι ἐν μὲν τῇ ἐκ δεξιῶν τῷ εἰσερχομένῳ τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Φιλεκπ. Ἐταιρίας τοὺς προσενεγκόντας τοὺλάχιστον πέντε χιλιάδας δραχμῶν καὶ ἀνω(ἐπὶ τῇ βᾶσει ταύτη καὶ τοὺς μέλλοντας μεγάλους εὐεργέτας), ἐν δὲ τῇ ἐξ εὐωνύμων τοὺς διοικήσαντας αὐτὴν α') πάντας τοὺς τὸ πρῶτον Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκαταστήσαντας, β') τοὺς μετὰ τοῦτο ἐπὶ τριετίαν διατελέσαντας συμβούλους μέχρι τοῦ 1850 καὶ γ') πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ 1851 μέχρι τοῦ 1870 διατελέσαντας ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς τοιοῦτους.

Ἐν τῇ γενομένῃ τῇ 26 Ἰανουαρίου ε. ἔ. συνελεύσει τῶν ἐταίρων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας, παρόντων 182 μελῶν ἐκ τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν 305, ἐξελέχθη τὸ νέον διοικητικὸν συμβούλιον ἐκ 12 μελῶν, οὗτος ἡ διάρκειά εἶνε τριετής. Ἐξελέχθησαν δὲ οἱ Κ. Κ. Μιχαὴλ Μελάς πρόεδρος (τέως ἀντιπρόεδρος), Ἰωάν. Παν-

ταξίδης αντιπρόεδρος, Ἀλέξανδρος Ἀντωνιάδης γραμματεὺς, καὶ πρότερον ὄν τοιοῦτος. Μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου οἱ Κ. Κ. Ἀγγελος Σίμος, Γ. Δρόσος, Ἰωάννης Ν. Μπότσης, Μ. Χατζῆ Μιχαήλ, Χρ. Δροσίνης, Κωνστ. Σημαντήρας, Α. Βολαβάνης, Δ. Τσαουσόπουλος, Διον. Ζαχαρίας· παραπληρωματικὰ δὲ μέλη οἱ Κ. Κ. Θ. Κετσάς, Ἀλέξ. Βαρούχας καὶ Ν. Ἀναστασίου.

Τὸ νέον Συμβούλιον συνεδρίασε τὸ πρῶτον τῆ 26 Ἰανουαρίου καὶ διηρέθη κατὰ τὸν νέον ὀργανισμόν τῆς Ἑταιρίας εἰς τρεῖς ἐπιτροπὰς, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Σχολείων καὶ βιβλίων, ἡς μέλη οἱ Κ. Κ. Πανταζίδης ὡς εἰσηγητῆς, Ἀλ. Ἀντωνιάδης, Μιχ. Χατζῆ Μιχαήλ, Γ. Ν. Μπότσης καὶ Ἀθ. Βολαβάνης. Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας οἱ Κ. Κ. Ἀγγελ. Σίμος, Χρ. Δροσίνης καὶ Δ. Τσαουσόπουλος, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ Ἱερῶν καὶ κτιρίων οἱ Κ. Κ. Γ. Δρόσος, Διον. Ζαχαρίας, καὶ Κ. Σημαντήρας.

Κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς Ἑταιρίας πλὴν τοῦ εἰρημένου συμβουλίου ἐφορεύει τῶν Παρθεναγωγείων καὶ τριμελὴς ἐπιτροπὴ Κυριῶν, ἐκλεγομένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆ ἐπινεύσει τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλισσῆς, προστάτιδος οὗσης τῆς Ἑταιρίας. Τὸ νέον συμβούλιον ἐξέλεξε διὰ τὴν τρέχουσαν τριετίαν τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Κυριῶν, ἧτις διετέλει οὕσα τοιαύτη καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν, καὶ ἡς μέλη εἶνε αἱ Κυραὶ Ἀνδρομάχη Ρενιέρη, Ἐλένα Θ. Ζαίμη, καὶ Εὐρυδίκη Ἰ. Δεληγιάννη.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν κατὰ τὸν κανονισμόν ἔχει καθήκον νὰ ἐπισκέπτηται καθ' ὅσονδήποτε ὄραν τὰ Παρθεναγωγεία καὶ ἀνακίνοι πρὸς τὸ Συμβούλιον τὰς παρατηρήσεις τῆς περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν μαθητριῶν, περὶ τοῦ ἱματισμοῦ, τῆς τροφῆς, τῆς καθαριότητος, τῶν ἐργασίων καὶ περὶ παντὸς ὅτι ἀφορᾷ τὴν τάξιν καὶ κοσμιότητα.

Ἡ ἐσωτερικὴ διεύθυνσις εἶνε ἀνταρθεμένη εἰς διευθύντριαν, τὴν Κυρίαν Ἰωάνναν Κλέβε, καὶ εἰς ὑποδιευθύντριαν τὴν Κυρίαν Μπαμπέταν Χαουκόλ, ἧτις διατελεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ 1861.

Καθῆκοντα τῆς διευθύντριας εἶνε ἡ φροντίς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θερησκευτικῶν καθηκόντων τῶν μαθητριῶν, ἡ φροντίς περὶ τῆς ὑγείας καὶ νοσηλείας, ἡ φροντίς πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ ὡς πρὸς τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων, ἡ περὶ τῆς τροφῆς, ἡ τῆρησις μαθητολογίου, ἡ ἐπιτήρησις τοῦ ὑπηρετικῶ προσωπικοῦ, ἡ ἐπιθεώρησις τῶν μισθολογικῶν πινάκων, κτλ.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω προσώπων τῶν ὀρισμένων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Παρθεναγωγείων ὑπάρχει καὶ ὁ Ἐπόπτης, διοριζόμενος ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ διοικητικῶ Συμβουλίου. Ἦδῃ τοιοῦτος διατελεῖ ὄν δ κ. Γ. Βιώνης καθηγητῆς τῆς ἱστορίας ἐν τῷ

Ἄρσκειν. Ἔργα τοῦ Ἐπόπτου εἶνε ἡ ἐποπτεία ἐν γένει τῆς διδασκαλίας ἐν τε τοῖς διδασκαλείοις καὶ τοῖς προτύποις προκαταρκτικοῖς σχολείοις· διὸ καθήκοντα ἔχει νὰ ἐπισκέπτηται τὰς παραδόσεις πασῶν τῶν τάξεων ἐπιτηρῶν εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ καὶ τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων, νὰ ἐπιθεωρῇ τοὺς μισθολογικοὺς πίνακας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ διδασκαλείου καὶ τοῦ προτύπου, νὰ συσκέπτηται μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν σχολείων καὶ τῆς διευθυντρίας περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθητριῶν, καὶ προτείνῃ τὰς εἰς τοῦτο συντελεστικὰς βελτιώσεις, νὰ παραδίδῃ γενικὸν τι μάθημα, νὰ παρίσταται εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς δημοσίας, νὰ συντάσῃ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν σχολείων τὰ προγράμματα τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον γενικὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους διδασκαλίας, τῆς προόδου καὶ τῶν σπουδῶν τῶν μαθητριῶν καὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν διαφόρων σχολείων τῆς Ἑταιρίας, καὶ προτείνῃ ὅσας βελτιώσεις καὶ μεταβολὰς κρίνει ἀναγκαίαις εἰς τὸ μέλλον.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Ἐλίγα τινὰ θὰ σημειώσω ἔτι περὶ τῆς προγνώσεως τοῦ καιροῦ.

Ἐν τῇ πατρίδι μου οἱ ἀπόμαχοι ἔμποροπολιτάρχαι ἐκ συνθηλαίας καταστάσεως δι' αὐτοὺς δευτέρως φύσεως, ἐκάστην πρῶτον πρὶν ἢ ἐκκινήσωσιν εἰς τὰς ἐργασίας των, συνέρχονται ἐν τῇ πρὸ τῆς ἐκκλησίας μικρᾷ πλατείᾳ καὶ ἐπισκοποῦντες ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου σημείου τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ὄριζοντος ἀποφαίνονται περὶ τοῦ μέλλοντος καιροῦ ἐκάστος μετὰ πιθανότητος ἐπιτυχίας ἀναλόγου πρὸς τὴν ἐκ παρατηρήσεων πολυχρονίων σχηματισθεῖσαν πείραν. Ὁρθῶς δὲ, ὡς νομίζω, ἀποβλέπουσι πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐξετάζουσι τὰ εἰς τὰ βάθη τοῦ σημείου τούτου τοῦ ὄριζοντος αἰωρούμενα νέφη, προσέχοντες ἐπὶ τὸ χρῶμα, τὸ σχῆμα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κινήσεως αὐτῶν, διότι ἡ παρουσία νεφῶν ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τῷ ὄριζοντος μαρτυρεῖ περὶ τῆς κινήσεως ρεύματος ἀέρος ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς· προλέγει δηλαδὴ κίνησιν ρεύματος ἀέρος κακορραμένου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀτμῶν, διότι ἐν τῇ μέγιστῃ ἡμῶν πορείᾳ τοῦ τὸ ρεῦμα τοῦτο θὰ διέλθῃ διὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, παρ' οὗ θὰ προσλάβῃ ἀτμοὺς τοὺς ὁποῖους εἰς πρῶτην φύξιν θὰ ἀφήσῃ νὰ καταπέσῃσι συμπεπυκνωμένοι ἐν εἰδῇ βροχῆς ἐπὶ τῶν χωρῶν ὑπεράνω τῶν ὁποίων εὐρίσκειται. Ἄνεμον λοιπὸν ἢ βροχὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προλέγουσι τὰ ἐξ ἀνατολῶν κινούμενα νέφη διὰ τὴν

νατολικὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἄνεμον ἢ βροχὴν τὰ ἐκ δυσμῶν διὰ τὴν δυτικὴν.

Ἄλλ' αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐπ' οὐδενὸς καινός στήριζονται διότι οὐδέποτε συνεδυάσθησαν τὰ τοιαῦτα φαινόμενα πρὸς τὰς μεταβολὰς τὰς ἐποικίας ὄψιαται ἢ θερμοκρασία, ἢ ἀτμοσφαιρικὴ ἠλιθία ἢ ἡ ὑγρομετρικὴ κατάσταση τῆς ἀτμοσφαιρας κατὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν ἢ πρὸ αὐτῆς. Ἡ πιθανότης λοιπὸν τῆς ἐπιτυχίας τῆς προγνώσεως στήριζεται μόνον ἐπὶ τῆς ἀγγισίας τοῦ παρατηρητοῦ. Ἐν τούτοις δι' ἐκάστην χωρῶν ὑπάρχει γνώρισμά τι ἐξ οὗ ἀσφαλίστατα δύναται τις νὰ προείδῃ τὸν μέλλοντα καιρὸν. Οἱ ἐν Δαρίστῃ ζήσαντες θὰ παρατήρησαν βεβιαίως ὅτι, ὡς ἂν ἡ ὑψηλότερα κορυφὴ τῆς Ὄσσης εἶνε κεκαλυμμένη ὑπὸ νεφῶν, ἐπακολουθεῖ βροχὴ κατὰ ποσότητα ἀνάλογος πρὸς τὴν πυκνότητα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ νέφους. Ἐπίσης ἐν Βούλῳ, ὡς διαβεβαίωσαι πολλοὶ πολλὰ ἔτη διαμείναντες ἐν αὐτῷ, ὡς ἂν ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους τοῦ ὕψουμένου ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ἄκρας τῆς Φθιώτιδος τῆς σχηματίζουσης τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν διὰ τὸν εἰσπλέοντα εἰς τὸν Παγασητικὸν κόλπον, εἶνε κεκαλυμμένη ὑπὸ νεφῶν, ἐπακολουθεῖ βροχὴ ἢ βορραῖα τοιαύτης ἀνεμος ἢ καὶ ἀμφότερα.

Ἄξιον σημειώσεως πρὸς τούτους εἶνε ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐγένοντο τοιαῦτα παρατηρήσεις. Ὁ Ἰπποκράτης αὐτός, ὁ μέγιστος τῆς ἀρχαιότητος ἰατρός, εἶχε παρατηρήσει ὅτι πρὸ τῆς πνοῆς δυτικῶν ἀνέμων ἢ θάλασσα ἦτο τεταραγμένη καὶ τὰ ὕδατα αὐτῆς τεθλωμένα, ἐνῶ ἐφωσφορίζεν ἀνακινουμένη διὰ τῆς κώπης πρὸ τῆς πνοῆς τῶν ἀνατολικῶν ἀνέμων· καὶ τὴν σήμερον οἱ ναυτικοὶ τὸν φωσφορισμὸν τῆς θαλάσσης καὶ χαρακτηριστικὴν τινα ὄσμην αὐτῆς θεωροῦσιν ὡς ἀσφαλῆς προμήνυμα πνοῆς ἰσχυροῦ ἀνέμου.

Ἄν αἱ τοιαῦται παρατηρήσεις συνεδυάζοντο μετὰ παρατηρήσεων ἀκριβεστέρων τῆς θερμοκρασίας, τῆς θερμομετρικῆς ἠλιθίας καὶ τῆς ὑγρομετρικῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρας τὰ ἐξαγόμενα θὰ ἦσαν ἀσφαλέστερα. Ἀληθῶς δὲ σπουδαιοτάτης ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τὰς βάσεις ἠθέλησε νὰ θέσῃ ὁ φιλολογικὸς σύλλογος Παρνασσὸς πρὸ πολλοῦ ἰδρύσας εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων παρατηρήσεων. Εἰς τοιοῦτος εἶχεν ἰδρυθῆ καὶ ἐν Δαρίστῃ, ἐφοδικασθεῖς δι' ὄργανον καταλλήλως ἐκλεχθέντων, καὶ ἐπὶ δύο ἔτη ἐλειτούργησε τακτικῶς. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἡ τακτικὴ σημειώσις τῆς κινήσεως τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ τῶν ἄλλων ἐν αὐτῇ συμβαινόντων διεκόπη, διότι ἡ τὸ διδασκαλικὸν ἀπαξία ἀναταράξασα ἀνεμοζέλι παρῆσσε καὶ τὸν ἀναλαβόντα τὴν ὑποχρέωσιν τῆς τοιαύτης ἐργασίας· καὶ ὅμως ὁ μετεωρολογι-

κὸς οὗτος σταθμὸς εἶχεν ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ ἠδύνατο πρὸς τοὺς ἄλλοις μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἰκανοῦ νὰ πράσῃ μέρους τῶν στοιχείων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν λύσιν σπουδαιοτάτου προβλήματος· « τῆς προγνώσεως τῆς διευθύνσεως τῶν ἀνέμων. »

Καὶ ἄλλην δὲ σπουδαιοτάτην ὑπηρεσίαν ἠδύνατο νὰ πράσῃ ὁ μετεωρολογικὸς οὗτος σταθμὸς εἰς τοὺς γεωγούς τῆς Δαρίστης καὶ τῆς Θεσσαλίας ἀπάσης, διότι δι' αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ ὁρισθῆ ἡ χρονικὴ περίοδος ἐν ἣ κινεῖται, ἡ στιγμὴ τῆς ἐνάρξεως καὶ ἡ διάρκεια τοῦ θερμοῦ ἐκείνου δυτικοῦ ἀνέμου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα λίψ, καὶ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀσφαλισθῆ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἐσοδεία τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἐπομένως ἡ εὐτυχία ὀλοκλήρου τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας διὰ ταχύτερας ἢ βραδυτέρας σπορᾶς.

Ἐκαστος λοιπὸν ἡμῶν δύναται, ἐὰν ὀλίγον κοπιᾷ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὄριζοντος τῆς πόλεως ἐν ἣ ζῆ, νὰ προείδῃ μετὰ μεγάλης πιθανότητος τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾳ αὐτῆς, οἱ δὲ μετεωρολογικοὶ σταθμοὶ καταλλήλως διοργανωζόμενοι καὶ τακτικῶς δύνανται νὰ μάς ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ πολλῶν κακῶν καὶ ἀπὸ περισσοτέρων προλήψεων, αἵτινες τόσον βαθύτερον εἰσὶν ἐρριζωμένοι ὅσον ψευδέστεραι εἰσὶ.

Γ. Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΓΥΝΗ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ

Τῆ 28 Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Ἀγγλικὸς κέρκουρος Chieftain, κυβερνώμενος ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Μαγουάιρ, ἐξέπλευσεν ἐκ Καλκούττης κατευθυνόμενος εἰς Νέαν Ἰόρκην. Ὁ πλοῦς ἐν ἀρχῇ ἦτο κάλλιστος, ἀλλὰ πέντε ἑβδομάδας μετὰ τὸν ἐκ Καλκούττης ἀπόπλου, ὁ πλοίαρχος νοσήσας ἐκ πυρετοῦ ἠδύναται νὰ παραμῆνῃ ἐν τῇ θέσει του καὶ νὰ κυβερνᾷ τὸ πλοῖον. Δυστυχῶς καὶ οἱ τοῦ πληρώματος ἄνδρες ἦσαν ἀρχαίροι ναυτικοὶ, ἀνίκανοι νὰ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα τοῦ πλοίαρχου. Ὅθεν δετε ἐπιταθείσης τῆς νόσου ἠναγκάσθη ὁ πλοίαρχος νὰ πέσῃ κατάκοιτος, καὶ τὸ πλοῖον ἔμενεν ἀκυβέρνητον ἐν τῷ ὠκεανῷ, προσεκάλεσε τὴν γυναῖκά του καὶ τῇ εἶπε· « Φιλτάτη μου, εἰκοσιν ἔτη τώρα με συνοδεύεις εἰς ὅλα τὰ ταξίδια, ὥστε εἰς εὐρείς πολὺ καλὰ ποῖα εἶνε τὰ χρέη μου. Ἐπιθυμῶ λοιπὸν νὰ δεχθῆς νὰ κυβερνήσῃς τὸ πλοῖον, ἐν ὅσῳ θὰ ἦμαι ἀσθενής. Δέχου; »

— Ναί, ἀφ' οὗ τὸ θέλῃς, διὰ νὰ σὲ ἀπαλλάξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν φροντίδα, δέχομαι εὐχαρίστως. »

Καὶ παρεχρήμα ἡ κυρία Μαγουάιρ, ῥωμαλέα καὶ μεγαλόψυχος γυνή, τεσσαρακοντούτις περι-

που τὴν ἡλικίαν, ἀνῆλθεν εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ συγκαλέσασα τὸ πλήρωμα εἶπε πρὸς πάντας.

« Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνδρός μου, ἀνέλαβον νὰ κυβερνήσω τὸ πλοῖον. Ἀπὸ τοῦδε ὀφείλετε ὅλοι ἐμεῖ νὰ ὑπακούετε. »

Καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ἐκέλευεν, ἐτήρει ἀκριβέστατον ἡμερολόγιον τοῦ πλοῦ, ἐνὶ λόγῳ ἐξεπλήρου ἐπιμελέστατα καὶ ἀριστα πάντα τὰ καθήκοντα κυβερνήτου· τὸ κατάστρωμα κατέλειπε μόνον ὡσάκις ἦτο ἀνάγκη νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀνδρός της, ὅπως νοσηλεύσῃ αὐτόν. Τῇ 10 Νοεμβρίου προσωρμίσθη ὁ κέρκυρος εἰς τὴν νῆσον Ἀγίαν Ἐλένην, καὶ διέμεινεν ἐν τῷ λιμένι ἐπὶ δέκα ἡμέρας, ὅπως ἀναπαυθῆ ὀλίγον ὁ πάσχων πλοίαρχος. Οἱ κληθέντες εἰς ἐπισκεψῆν αὐτοῦ ἱατροὶ ἀπεφάνθησαν, ὅτι δὲν ὑπελείπετο αὐτῷ ἐλπίς σωτηρίας καὶ ὅτι ὀλίγων ἡμερῶν μόνον εἶχε ζωὴν. Τούτου ἕνεκα ὁ ἐν Ἀγίᾳ Ἐλένῃ πρόξενος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, μεριμνῶν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ φορτωτῶν, ἠθέλησε νὰ εὕρῃ ἄλλον πλοίαρχον, ἀλλ' ἡ κυρία Μαγουάιρ ἀντέτεινεν ἐπιμόνως εἰς τοῦτο μέχρις οὗτο ἠναγκάσθη ὁ πρόξενος νὰ συγκατατεθῆ. Ἀνέλαβε λοιπὸν καὶ αὐτὴς ἡ γυνὴ τοῦ πλοίαρχου τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου, καὶ τὴν 4 Ἰανουαρίου εἰσέπλευσεν αἰσίως εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ γενναία σύζυγος ἔσχε πλὴν τούτου καὶ τὸ εὐτύχημα νὰ μὴ ἐπαληθεύσῃ ἡ πρόρρησις τῶν ἱατρῶν, διότι ὁ σύζυγός της ἀνεκτῆσατο μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὴν υγίειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν ταῖς συλλογαῖς, ἃς ὁ Δανὸς ἐξερευνητὴς τῆς Γροιλανδίας Holm ἐκάλυψε εἰς τὴν πατρίδα του, περιλαμβάνονται καὶ πίνακες γεωγραφικοὶ ἀκριβέστατοι τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τῆς Γροιλανδίας, εὐρεθέντες ἐν χώρῃ κατοικουμένῃ ὑπὸ ἀγρίας φυλῆς Ἰθαγενῶν, ἀγνώστου τέως. Πολλοὶ ἀμφιβάλλουσι ὅτι οἱ πίνακες ἐκεῖνοι εἶναι ἔργον ἀγρίων, διότι πρὸς κατασκευὴν γεωγραφικῶν πινάκων, διὰ ζῴων ἀπαιτεῖται καὶ νοῦς ἀνεπτυγμένος, καὶ καὶδεύσις τις, πρὸς δὲ καὶ ὑπομονὴ καὶ ἐγκαρτέρησις πρὸς συντέλεσιν ἔργου κοπιώδους, ὅπερ προὔκεισθαι σκοποῖ ὠρισμένον ἐπιστημονικόν· εἰκάζουσι δ' ὅτι ἐποιήθησαν οἱ πίνακες ἐκεῖνοι οὐχὶ ὑπὸ Ἰθακιμῶν, ἀλλ' ὑπὸ Ἑὐρωπαϊκοῦ τινὸς ναυχοῦ, μετέχοντος ἴσως τινὸς τῶν πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ Βορείου Πόλου ἀποτυχοῦσων ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν. Ἀλλ' ἡ σχεδίασις καὶ χάραξις γεωγραφικῶν πινάκων ὑπὸ ἀγρίων οὐδὲν ἐνέγει τὸ ἀπίθανον· πολλοὶ τῶν εἰς ἐξερεύνησιν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν πλευσάντων ἀρηγοῦνται, ὅτι γέροντες Ἰθακιμῶν, προκαλούμενοι ὅτι αὐτῶν ἐχάρασσαν προχείρως ἐπὶ τοῦ πάγου τὸ περίγραμμά τῶν παραλίων, ὅπερ ὡς δι' ἀκριβοῦς κατόπιν ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως ἐβεβαίωτο μικρὸν ἀπέχεσθαι τοῦ πραγματικοῦ. Ἡ ἐμπεί-

ρικὴ πινακογραφία εἶναι τέχνη συνήθης τοῖς ἀγρίοις, μάλιστα δὲ τοῖς Ἰθακιμῶν, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπερτεροῦσιν οὗτοι τοὺς πεπολιτισμένους, οἵτινες ἀνευσταρνομικῶν καὶ φυσικῶν ἐργαλείων ἀδυνατοῦσι νὰ σχεδιάσωσι γεωγραφικοὺς πινάκας.

Κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου τοῦ 1884 ἐκομίσθη εἰς Βόρειωπὴν ἐκ τῆς χώρας τοῦ Εὐέλπιδος Ἀκρωτηρίου, ὅπου ἀνεκαλύφθη, μέγιστος λευκὸς ἀδάμας, βάρους 437 καρατίων, ἠγοράσθη δὲ ὑπὸ ἀδαμαντοπωλῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, συνεταιρισθέντων πρὸς τοῦτο. Ἡ πολυτίμος λίθος παρεδόθη εἰς δεξιώτατον ἀδαμαντοσυρτὸν πρὸς κατεργασίαν, ἥτις περτωθῆσεται πιθανῶς κατὰ τὸν ἐνεστώτα μῆνα, μετὰ δωδεκάμηνον σύντονον ἔργασίαν. Ὡς προσεδοκᾶτο, ἀπεδείχθη μετὰ τὴν κατεργασίαν ὅτι ἡ λίθος εἶναι θαυμασιωτάτη, ὑπερβάλλουσα κατὰ τὴν χροιάν, τὴν καθαρότητα καὶ τὴν στίλβην πάντας τοὺς γνωστοὺς ἀδάμαντας τοῦ κόσμου. Ὁ ἀδάμας αὗτος κατεργασθεὶς ἔχει νῦν βάρους μόνον 230 καρατίων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατεργασίας καὶ τὸ βάρος τοῦτο ὄν ἐλαττωθῆ κατὰ 30 καράτια. Ἐκ τῶν ἄλλων ὀνομαστῶν ἀδάμαντων ὁ μὲν Κοχινὸρ ἔχει βάρους 106 καρατίων, ὁ Ἀντιβαπλιὸς 136 1/2 καρατίων, ὁ Νίτιος ἀστὴρ 125, καὶ ὁ Πίγκωτ 82 1/2. Μόνος ὁ κλυόμενος Μέγας Μογγόλος ἔχει βάρους 279 καρατίων, ἀλλὰ τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ἀτελοῦς κατεργασίας αὐτοῦ, διότι ἂν αὕτη ἦτο ἐντελεστέρα τὸ βάρος του ὄν περιωρίζετο εἰς 140 καράτια.

Τὸ ὄλον τῶν ἀδάμαντων, τῶν ἐξορυχθέντων κατὰ τὸ 1885 ἐν τοῖς ἀδαμαντοφόροις πεδίοις τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς (South African diamond fields) ἔχει βάρους 2440787 καρατίων, ἡ ἀξία αὐτοῦ ὑπολογίζεται 63500000 δρ. Ἡ μέση τιμὴ ἐκάστου καρατίου εἶναι 25 δρ. καὶ 60 λ. ἀλλ' αὐξανόμενον τοῦ βάρους πολλαπλασιάζεται τετρασιῶς ἡ ἀξία τοῦ ἀδάμαντος. Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη 1883 καὶ 1884 εὐρεθέντες ἀδάμαντες ἦσαν πολλῶν πλείονες ἕνεκα δὲ τῆς αὐξήσεως τῆς ποσότητος ἠλαττώθη ἡ ἀξία αὐτῶν.

Ὁ Ἀγαθόπουλος εἶναι προσκεκλημένος εἰς γεῦμα.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια παρτίθενται πλὴν ἄλλων καὶ ὠραῖαι σταφυλαί.

— Δὲν εἶς φκίναται πικράξενον νὰ εὐρίσκωνται αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τόσο καλὰ σταφύλια; λέγει τις.

— Μπα! καθόλου, ἀπαντᾷ ὁ Ἀγαθόπουλος. Ἐν μεῖς τὰ εἶχμεν ἔς τὸν τόπον μας πρὸ πέντε μηνῶν.

— Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ κόρη τοῦ Π.;

— Δὲν εἰξούρω. Ἐγὼ τὴν βλέπω πάντοτε ἐν μέθῃ.

— Τι; μεθῆ;

— Αὐτὴ ὄχι, ἐγώ.

Δι κασ τῆς. Ἡ γυναῖκά σου σε κατηγόρει, ὅτι ἠθέλησες νὰ τὴν δηλητηριάσῃς μὲ ἀρσενικόν.

Κατηγόρου μένος. Παρακαλῶ, κύριε πρόεδρε, νὰ διατάξετε νὰ γινήῃ ἀμέσως νεκροψία, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ ἀθωότης μου.